

En Del fremmede Lovgivninger have forsættelig ikke givet Arkitekter en saadan Beskyttelse, som Lov 1864 § 4 hjemler dem¹⁾, idet man har hævdet, at Reglen næppe har stor praktisk Betydning og er vanstelig at formulere. Disse Hensyn berettiger dog næppe til at fravige det i vor gældende Ret opstillede Princip. I § 31 er det foreslaaet udtrykkeligt at udtale, at det er forbudt at offentliggøre Gengivelser af en andens Bygningstegninger — altsaa navnlig ved Trykken o. l. — idet det i alt Fald er tvivlsomt, om Reglerne i §§ 2 c. og 29 omfatte disse Tegninger. Forbudet mod saadan Gengivelse, der overalt bl. a. ogsaa i Norge og Danmark er forbudt, er baade i og for sig rimeligt og har sin naturlige Plads paa dette Sted. I øvrigt er der her af Hensyn til et af Kunstakademiet gentagne Gange stærkt betonet Krav optaget ogsaa et Forbud mod at benytte de efter selve Bygningen udførte Tegninger til et andet Bygningsarbejde, en Regel, som dog ikke er uden Betænkelse.

Til § 32.

Hvad her udtales, maatte vistnok ogsaa uden særlig Udtalelse antages. Det er ikke foreslaaet at give lignende detaillerede Regler som i § 5 om Forfatterretten. Thi dels vilde det være meget tvivlsomt, hvorledes Grænserne ved nye Udgaver skulde drages — om f. Eks. en tidligere Udgivelse i Træsnit skulde berettiger enhver af de medberetigede til at fordre f. Eks. en ny Udgave i Stenryk — idet Sønningen mellem de forskellige Offentliggørelsesmaader ingeniunde ved Kunstværker har samme absolute og skarpe Karakter som ved litterære Værker. Dels har formentlig en fornyet Offentliggørelse gennemsnitlig hverken for de beretigede eller for Samfundet samme store Betydning som ofte ved litterære Værker, hvorfor det er praktisk forsvareligt at blive staaende ved de almindelige Regler om Sameje. Endelig findes det urimeligt her at sætte et saadant Apparat som den i § 28 nævnte Kommission i Virksomhed alene af denne Grund. I andre Retninger er her næppe Brug for en saadan, idet navnlig med Hensyn til Respona og sagkyndigt Skøn Kunstakademiet vil kunne træde i Stedet for den i § 28 nævnte Kommission.

Bed Ordene „frit Samarbejde“ skal tillægges, at Reglen ikke kommer til Anvendelse, naar en Kunstner har været blot underordnet, uafhængig Medhjælper for en anden.

Til § 33.

I denne Paragraf ere alle Reglerne om Overdragelse af Kunstnerretten samlede. Saa vidt Forholdene tillade det, er det ved Udfættelsen af disse Regler søgt at holde sig saa nær som muligt til Formuleringen i de tilsvarende Bestemmelser i første Uffnit. Paragraffens første Stykke gengiver kun Lov 1864 § 2, 2det Punktum, i en ny Formulering. Andet Stykke gengiver Lov 1864 § 5, idet det dog i Overensstemmelse med fremmede Love er fundet rigtigt udtrykkeligt at udtale, at Gengivelsesretten trods Overdragelsen af Originalen fremdeles tilkommer Kunstneren, jfr. ogsaa som Analogi § 3. Den tilføjede Bestemmelse om Portrætter og Portrætbuster er sikkert naturlig og findes i en Række fremmede Love, jfr. norsk Lov § 6, tysk Lov § 8, svejtsisk Lov Art. 5, 2det Stykke, ungarisk Lov § 64, 2det Stykke, til Dels belgisk Lov Art. 19. Tredje Stykke er formuleret efter Forbilledet i § 8. Fjerde Stykke ordner Forlagsforholdet ved en Henvisning til § 9, hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse svarende til § 3, 2det Stykke, hvorved der er taget Hensyn til et af Kunstnere fremsat og i Pressen anbefalet Ønske. En tilsvarende Regel findes andetsteds, f. Eks. i tysk Lov § 12. At Fristen her er sat til 2 Aar, medens den ved litterære Bidrag kun er 1 Aar, er fket for ikke at træde Udgiveren af illustrerede Tidsskrifter o. lign. for nær, idet dels Omkostningerne her ere større, dels Uafhængelse af samlede Aargange efter Aarets Slutning vistnok noget almindeligere end ved rent litterære Tidsskrifter.

Til § 34.

Om Arvegangen kan ligefrem henvises til en tilsvarende Anvendelse af Reglen i § 11, hvorved en Række Gentagelser undgaas. Her henvises derfor til det om § 11 bemærkede.

Til § 35.

Det til § 12 bemærkede indeholder tilige Begrundelsen af, at Kreditorerne heller ikke bør være helt afstaaende fra at holde sig til Kunstnerretten. Hvorledes Grænsen for Kreditorernes Ret her skal drages, kan derimod omtvistes. En ligefrem Overførelse af Reglerne i § 12 er næppe hensigtsmæssig, da det ikke her i samme Grad

¹⁾ Jfr. norsk Lov § 4, Odelstings-Proposition Nr. 13 (1877) p. 5—6; tysk Lov § 3 og Motiverne til Regeringsforlaget p. 11. I fransk Ret anerkendes derimod Beskyttelse ogsaa for Arkitekterne, jfr. Pouillet: Traité etc. Nr. 95—99.